N. 1.

WARSZAWA,

25 grudnia / 6 stycznia 1868/9 roku.

Wychodzi w każdą Środę.

Redakcya przy ulicy Nowy-Świat, 28

Expedycya i Skład Główny w Księgarni **Gebethnera i Wolffa**, Krakowskie-Przedmieście, 415.

OPŁATA:

Merkury:		rocz.	półr.	kwart.
w Warszawie	rub.	4	2	1
z przesyłką pocztą	„	4,50	2,25	1,12 ½
Ekonomista i Merkury.				
w Warszawie		8	4	2
z przesyłką pocztą		9	4,50	2,25

Cena ogłoszeń za 5 liter 1 kopiejkę.
(około 10 kop. za wiersz).

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Wyraz „konferencja“ jakkolwiek niewiele znajduje wiary, sprawił już jednak pewne wrażenie na giełdach. I nic dziwnego; trzeba tylko rozróżniać interesa krótkotrwałe, ulegające podobnemu magicznemu działaniu wyrazów, pogłosek, zapewnień i t. p., od interesów trwałych i większego znaczenia, które tylko fakta rzeczywiste, donioslé w ruch wprawić zdolają. Otóż pomimo poprawę kursów giełdowych, skutkiem trwogi ze Wschodu idącéj raptownie zniżonych, położenie finansowe i przemysłowe ani trochę się nie zmieniło: owszem nieufność w pewnych sferach, i to poważniejszych, jeszcze się zwiększyła. Niespodziane starcie między Turcją a Grecją, gdyby nawet było złagodzone czy stłumione, — a na to nie trzeba było konferencji,—to wszystkie cechy nienormalności i wyprężenia stosunków zawszeby pozostały, dopóki pozostaje uzbrojenie powszechne, którego powody również musiały mieć charakter nieco ogólniejszy jak zatargi dwóch słabych mocarstw, w ogólnéj polityce mało znaczących. Zresztą zachodzi pytanie, co poradzi konferencja na wzburzenie umysłów wzmagające się w Grecji, Rumunji, Serbji, Tesalji, Epirze. W Bukareście spodziewają się powrotu Bratiana do władzy i liczą na poparcie Prus.

Mowa noworoczna Napoleona przyniosła jeszcze jedno z tych zapewnień pokojowych, co stały się poprostu ceremoniałem dworskim bez żadnego politycznego znaczenia. Niesprawiła ona wrażenia ani w Londynie ani we Florencji. Targ pieniężny londyński zostaje w złym nastroju, sp[illegible]y tam szczególnie akcje dróg żelaznych ruskich: akcje linji charkowskiéj zniżyły się o 7%, a kremenczugskiéj o 2½%. Giełdy włoskie pozostały w zniżce; renta spadła na 57,50%, a mienne na złoto wzrosło. Włochy, jakkolwiek potrzebują pokoju, najwięcéj wierzą w wojnę; przebija to i w mowie królewskiéj, zaznaczającéj możebność użycia armji. Co do spraw wewnętrznych są one w położeniu stosunkowo świetném. Budżet 1869 r. zamyka się z deficitem wcale nieznaczącym 20/m lirów i przy gotowiznie kasowéj 60/m. Za miesiąc minister złoży szczegółowy plan finansowy.

Rosja, zajęta przeważnie budową dróg żelaznych, nie zaniedbuje też innego potężnego czynnika cywilizacijnego — rozwoju instytucji kredytowych. Ważnym pod tym względem objawem jest wejście kredytu na drogę przedsiębierstw prywatnych. Od kiku lat istnieje w Petersburgu bank prywatny akcijny z kapitałem zakładowym 10 miljonów rubli; i podobny bank t. z. „kupiecki“ w Moskwie; obecnie dowiadujemy się o projekcie założenia drugiego banku akcijnego w Moskwie i drugiego z większym jeszcze kapitałem 15/m. r. w Petersburgu (Kronenberg, Günzburg i Sp.). Brak podobnéj instytucji w Warszawie zastępują pojedyńczy bankierowie i wexlarze. Wartoby zrozumieć, że w rzeczy kredytu publicznego firmy pojedyńcze są już anachronizmem: nastała epoka stowarzyszeń i jawności.

† Baron Karol Hock, znakomity pisarz i urzędnik skarbowy austriacki, propagator jedności monetarnéj, zmarł nagle w Wiedniu 2 stycznia r. b. Zapisując tę dotkliwą stratę dla ekonomiki, a nieobliczoną dla umiejętności skarbowéj, zastrzegamy sobie podanie w Ekonomiście bliższéj wiadomości o pracach tego pierwszego nam spółczesnego praktycznego teoretyka skarbowości, skoro nasz spółpracownik na tém polu (skarbowości), którego z Hock'iem osobiste łączyły stosunki, dziś chorobą dotknięty, będzie w stanie tą pracą się zająć.

KWESTJA MONETARNA.

Sprawozdanie angielskiéj komisji o międzynarodowym związku monetarnym.

I.

Przez patent królowéj angielskiej z d. 18 lutego r. z. ustanowioną została komisja, celem zbadania propozycyj międzynarodowéj konferencji monetarnéj, i wynurzenia zdania, o ile propozycje te mogą być zastosowane do Anglji, oraz jakie wypadałoby wprowadzić zmiany w dotychczasowém prawie menniczném angielskiém, aby zamierzony związek monetarny w zupełności lub w części urzeczywistnić. Komisja ta, pod prezydencją lorda Halifax, składała się z czternastu członków przez opinję publiczną uznanych za odznaczających się głęboką znajomością rzeczy; prace komisji trwały od d. 13 marca do 7 lipca r. b. Objawiono zdania następujące:

S. S. Lloyd, bankier z Birmingham i prezes stowarzyszenia izb handlowych, oświadczył się za przyjęciem jednostki monetarnéj złotéj, wartości 25 fr-, a to w interesie ułatwienia stosunków międzynarodowych. Drobniejsza moneta nie potrzebuje jeszcze wchodzić w plan międzynarodowéj jedności monetarnéj. Dawniejsze zobowiązania w Ł. (funtach ster.) uiszczać się winny starą monetą (sovereign) lub nową, z dopłatą na sztuce po 2pensy.

Jakób Behrens, naczelnik domów handlowych w Bradford i Manchester, podziela w zupełności zdanie poprzednika, żąda tylko, aby wybijanie monety nie było jak dotąd darmem, oraz aby drobniejsza moneta jak najrychléj do ogólnego planu międzynarodowéj jedności monetarnéj była zastosowana.

F. Hendricks, autor dwóch pism zalecających międzynarodowy związek monetarny, jako korzystny tak ze względów naukowych jak i praktycznych, proponuje monetę wartości 25 franków, przy doliczeniu kosztu wybicia 1°/₀, co zrównoważy nową monetę z wartością dotychczasowego suwerena (Ł) i usunie niedogodności dopłat do dawnych zobowiązań.

L. Levi, profesor prawa handlowego w Kings-College, oświadcza się przeciwko monecie 25 fr. i proponuje 10-frankową, a to ze względu na wprowadzić się mający system dziesiętny.

Ch. Manby, sekretarz instytucji inżenierów cywilnych i reprezentant firmy R. Stephenson et comp., widzi wielki postęp w zaprowadzeniu jedności monetarnéj, i oświadcza się za 25 fr. jednostką, lecz tylko w takim razie, gdy przyjętém zostanie jednostajne międzynarodowe prawo mennicze i systemrachunkowy.

E. K. Muspratt, delegowany członek liverpool'skiéj Izby handlowéj, która jednogłośnie popiera zasadę międzynarodowéj jedności monet, miar i wag, oświadczył, że gdy Anglja zgodzi się na 25 fr. jednostkę monetarną, a Stany Zjednoczone północnéj Ameryki zredukują dolara do wartości 5 fr. złotéj monety (=4 shilingów ang.), wówczas będzie położony kamień węgielny jedności monet; wszystkie narody na nią się zgodzą, a system dziesiętny i dalsze ujednostajnienie podziału monet, same się znajdą.

A. Field, prezes birminghamskiéj Izby handlowéj, popiera w zupełności Muspratt'a.

J. T. Smith, b. dyrektor mennicy w Madras i Kalkucie, oświadcza się również za 25-frankową jednostką, i popiera zdanie Hendricks'a, co do ustanowienia kosztu wybiciana 1% wartości monety, bliżéj objaśniając dogodność takiego urządzenia pod względem zobowiązań dawnych.

J. Wrigley fabrykant z Huddersfield, idzie za zdaniem Behrens'a i uważa że w interesie handlu jedność monetarna jest ważniejszą jak jedność miar i wag; w ślad za zrównoważenie suwerena z monetą 25 frankową, pójdą koniecznie dalsze reformy na korzyść jedności monetarnéj.

W. Newmarch różni się znacznie w poglądzie od sposobu zapatrywania się większości komisji. Przywiązuje on również wielką wagę do wprowadzenia międzynarodowéj jedności monet, miar i wag; wszakże propozycje paryskiéj konferencji monetarnéj uważa za zbyt niedogodne dla Anglji. Korzyści z redukcji suwerena na wartość 25 fran. są według niego przesadzone. Wielki handel nieodniesie stąd żadnych ułatwień, gdyż przy utrzymaniu podziału na shilingi i pensy, konwersja cen musi nastąpić przy każdéj międzynarodowéj zamianie, a rachunek nie wiele się uprości, jeżeli zamiast *pari* 25 fr. 20 cent, użyjemy 25 fr. Wygoda podróżujących na żaden wzgląd nie zasługuje, gdyż ci zwykle zaopatrują się w wexle lub akredytywy, wygodniejsze w podróży niż moneta. Wszystkim zaś bankierskim interesom redukcja suwerena wielką przyniesie niedogodność skutkiem wprowadzenia do rachunku nowéj jednostki. W dochodach składających się z licznych drobnych wpływów, nie dających się uregulować odpowiednio do zmniejszonéj wartości wewnętrznéj nowéj monety, okażą się znaczne straty. Tak np. różnica 8½ Ł na 1000 Ł spowoduje dla kompanji *Waterloo-bridge* około 400 Ł rocznéj straty. Utrzymanie dobréj wiary wymaga aby wszystkie zobowiązania płatnicze zregulowane były w stosunku do wewnętrznéj wartości nowéj monety, co pociągnie za sobą wiele niedogodności. Ofiara jakąby Anglja poniosła przez przyjęcie 25 fr. jednostki, tylko wówczas dałaby się usprawiedliwić, gdyby chodziło o zupełne ujednostajnienie monet, miar i wag w całym cywilizowanym świecie. Wewnętrzna wartość angielskiéj złotéj monety mniéj się różni od prawnéj stopy menniczéj niż w jakimkolwiek innym kraju,—zatém wprowadzenie do oznaczenia prawnéj stopy menniczéj nowego czynnika, a mianowicie kosztu wybicia, zachwiałoby dobrą wiarę, gdyż wartość takiéj nowéj monety byłaby podwyższoną ze szkodą dawnych zobowiązań. Pogorszenie waluty wynikające z podstawienia 25-frankowéj sztuki za dotychczasowego suverena, spowodowałoby stratę dla zagranicznych wierzycieli skarbu angielskiego około 8 na tysiąc.

Ch. Candy, prowadzący wielki handel jedwabiu z Francją, niedoświadcza w swoim interesie żadnéj niedogodności z różnicy monet; proponowana reforma tylko drobnym handlarzom może przynieść korzyść. Inaczéjby się rzecz miała, gdyby taż reforma połączoną była z wprowadzeniem dziesiętnego systemu metrycznych miar i wag.

W. Bagehot, dyrektor jednego z banków prowincjonalnych i wydawca Ekonomist'y, jest zdania że Anglja gorąco popierać powinna każdą zasadną reformę na korzyść międzynarodowéj jedności monety, gdyż ta stała się potrzebą czasu. Zwraca uwagę, że przy wprowadzić się mającym nowym systemie monetarnym, powinny być zachowane następujące warunki: *wysoka wartość jednostki monety, dziesiętny podział* i *pojedyńcza złota legalna waluta.* Żaden z obecnie istniejących systemów monetarnych nie odpowiada wszystkim tym warunkom. Międzynarodowy związek monetarny nie uprości do tego stopnia handlu zewnętrznego, jak niektórzy mniemają; lecz przez stworzenie, że się tak wyrazimy, *jednéj ogólnéj mowy wartościowéj*, wszystkie notowania cen staną się zrozumialszemi i stosunki handlowe znacznie się uproszczą. Najgłówniejszém zadaniem jest ustanowienie *powszechnéj jednostki rachunkowéj*, a zadanie to może być rozwiązane, gdy Anglja przyjmie w zasadzie 25 fr. za jednostkę monety i wprowadziwszy dziesiętny podział, wezwie inne narody do jéj przyjęcia. Idące wszakże za taką redukcją sovereign'a niedogodności są bardzo wielkie, i wtedy tylko możnaby się im poddać, gdyby sztuka 25-frankowa stała się podstawą monety powszechnéj, lub gdyby przynajmniéj była przyjętą przez Francję i Stany Zjednoczone północnéj Ameryki. Gdyby się zgodzono na doliczanie do prawnéj stopy menniczéj kosztu wybicia, wówczas nowa moneta, chociaż mniéj cokolwiek czystego metalu zawierająca, mogłaby zachować tęż samą siłę nabywczą, jaką miała dawna.

G. J. Goschen, członek parlamentu, zajmuje się głównie rozbiorem pytania, czy w razie wprowadzenia do obliczenia prawnéj stopy monety kosztu jéj wybicia, w ilości odpowiadającéj różnicy pomiędzy wartością wewnętrzną suwerena i sztuki 25 frankowéj, można będzie zwolnić od kompensaty na rzecz dawnych zobowiązań płatniczych,—i oświadcza się stanowczo przeciwko temu. Wprawdzie po wprowadzeniu do rachunku kosztu wybicia, nada się złotu w monecie wartość większa od wartości złota w sztukach; ale takie podwyższenie wartości będzie miało znaczenie tylko w chwili bicia, stałém zaś pozostać nie może. Po wyjściu z mennicy, przy tranzakcjach, koszt wybicia nie może wchodzić w rachunek; najlepiéj o tém przekonywa okoliczność, że moneta bywa napowrót przetapianą dla wywozu za granicę. Wewnętrzna wartość monety musi być równą odpowiedniéj wartości złota w innéj formie, gdyż inaczéj złoto przestanie być miarą (standard) w monecie. Jeżeli pieniądz będzie przedstawiany przez złoto *plus* pewną dowolną ilość, wówczas złoto przestanie być właściwą jego miarą. Propozycja usunięcia złego przez wymianę na żądanie, pieniędzy na złoto, w stosunku imiennéj ich wartości, jest niepraktyczną, ze względu na monetę zagraniczną równéj wartości.

F. Jourdan, agent wexlowy w Londynie jest zdania, że redukcja suwerena na stopę 25 fr. nie przyniesie wielkiego ułatwienia w pieniężnych tranzakcjach z zagranicą; tylko zamiast dotychczasowego dzielnika $25,^{20}$ wprowadzi się do rachunku 25. Wypłaty zewnętrzne odbywają się po większéj części za pomocą trzymiesięcznych wexli, których kurs reguluje się do stopy procentowéj.

Nakoniec wezwany do objaśnień urzędnik menniczny R. A. Hill, podaje niektóre szczegóły co do kosztu bicia i zużycia przez obieg suwerena. Koszt wybicia wynosi w przecięciu $0,^{72}\%$ jego wartości (około $^3/_4$ pensa); lecz wprowadziwszy do rachunku wydatki ponoszone w czasie nieczynności mennicy, koszt podniesie się do $1,^{271}\%$ (około $1^1/_4$ pensa). Doświadczenie odbyte na 3000 sztuk suwerenów wziętych z obiegu okazało przecięciowo zużycie 1 pens na Ł. Dotychczasowa angielska moneta próby $^{11}/_{12}$ jest, zdaniem Hill'a, mniéj trwałą jak proponowana przez paryską konferencję $^9/_{10}$ próby.

Oprócz tego na wezwanie objawili swe zdanie znawcy: jedno z tych zdań podajemy:

Sir John Bowring odrzuca w zupełności propozycję paryskiéj konferencji pod względem przyjęcia 25 fr. za międzynarodową jednostkę monetarną, która usunęłaby funt sterling. Ostatni daleko więcéj jest znany i ważniejszy w handlu świata jak wszelka inna moneta. Handel zewnętrzny W. Brytanji, wynoszący około 500 miljonów Ł., realizuje się tą monetą, a obrót złota w samym Londynie można ocenić przynajmniéj na 10,000 miljonów Ł. Przecięciowo obrót dzienny banku angielskiego wynosi 10 miljonów Ł. i tyleż obrót giełdy wymiany (clearing-house). Jedno co można zrobić dla poprawienia angielskiego systemu monetarnego i rachunkowego, i udogodnienia jego użycia w stosunkach między-narodowych, jest zastosowanie podziału dziesiętnego do sterlinga. Przyjęcie 10 frankowéj sztuki za jednostkę monetarną spowodowałoby wielkie zawikłania w handlu na Wschodzie. Funt sterling jest tam jak i wszędzie przedstawicielem angielskiego kupieckiego doświadczenia i prawości; skoro odejmiemy choć jeden gran z dotychczasowéj jego wartości, zaufanie do téj monety zachwianem zostanie. Zastąpienie dotychczasowéj próby $^{11}/_{12}$ przez $^9/_{10}$ nie budzi żadnéj obawy, i gdyby to przyjętem zostało łącznie z podziałem dziesiętnym, moneta angielska z łatwością rospowszechniłaby się wszędzie. *(d. n.)*

Handel win, wódek i likierów w Bordeaux.

(Według raportu konsulatu pruskiego za r. 1867).

Podajemy wykaz ilości wina, wódki i likierów wywiezionych z Bordeaux do rozmaitych krajów. Na szczególną zasługuje uwagę, że dwa porty Stanów La Plata zabierają $^1/_3$ część całego wywozu wina (mianowicie $35^1/_2$/m. litr.), kiedy do Stanów Zjednoczonych północno-amerykańskich odchodzi mniéj niż $12^1/_2$/m. litr. W zamian za wino w coraz większéj ilości sprowadzane (w 1866 roku 27/m. litr.). La Plata wywozi do Francji coraz większą ilość wełny, dla któréj Bordeaux jest głównym targiem. Co do Stanów Zjednoczonych Półn. Am., to cyfra przywozu win francuskich coraz się zmniejsza z powodu wysokiéj taryfy celnéj. Fracht wynosi: do brzegów La Plata od 6 do 12 piastrów (33—66 fr.), a do N. Yorku 5 do 6 dolarów od tonny. Transporty odbywają się po większéj części na statkach parowych, bo i żaglowe nie są w stanie daléj obniżyć opłaty. Są tylko pewne epoki, na wiosnę i w jesieni, dogodniejsze dla statków żaglowych.

Wywóz z Bordeaux w r. 1867,—w litrach:

Miejsca dokąd wywieziono	*Wino*		*Wódka*	*Likiery*
	w beczkach	*w butelkach*		
Hanza . . . . . *litr*	11.878927	241473	455889	6880
Anglja	9.985923	1.879668	653988	26639
Belgja	7.326457	77632	322101	2070
Holandja	4.826048	145174	327090	534
Związek celny	4.405975	37437	149495	1275
Rosja	2.096360	63099	146034	6247
Danja	536689	12219	58581	1952
Norwegja	197697	23691	211534	1568
Szwecja	123969	54148	200968	3916
Meklemburg	85134	23	693	58
Portugalja	10813	15069	30576	2998
Hiszpanja	7286	192	1744	384
Austrja	4300	2156	806	28
Włochy	912	—	—	9
Turcja	—	45	—	—
Egipt	1476	7035	5760	24
Senegambja	909581	14170	200671	30904
Kolonje fr. S. Maurycego .	3,689146	45068	68722	8697
Kolonje fr. Réunion	2.405298	9359	8989	2890
Indje Wschod. angielskie . .	188428	513761	1.078003	45514
„ holenderskie	174750	113656	47039	1760
„ francuskie . .	207234	23786	55114	5430
Kochinchina	781342	60285	27370	36131
Chiny	103778	36434	6877	898
Japonja	42646	13106	108649	2602
Australja	589592	61965	139723	22103
Oceanja	598592	61965	139723	22103
La Plata Buenos-Ayres .	22.323381	654387	1.217516	224434
La Plata Montevideo . . .	11.845542	671148	406315	157724
Stany Zjednoczone półn. . .	10.190307	1.281213	1.389419	34161
Brazylja	1.337456	163692	74473	9188
Mexyk	886479	468785	194140	51792
Peru	668684	112650	139482	37666
Martinika	673139	42232	36851	4032
Guadelupa	499301	5481	20079	2739
Guyana	464571	3417	7151	6164
Hawanna	321258	124798	87888	51906
Venezuela	393183	23839	34625	2741
Chili	266405	199329	169300	46195
Ecuador	229614	137443	42523	32949
Nowa Grenada	160941	120628	75290	17871
Kanada	164241	48076	155894	4125
Guatemala	47328	84468	109040	18710
Haiti	43975	14537	1965	913
W. ś. Tomasza	24467	19862	9329	2402
Newfundland	26770	2460	5461	2304
Razem . . *litr.*	101.250673	7.647989	8.501870	922770

= 108.898662

Nadto wywieziono drogą żelazną przez granicę wschodnią	1.800000
Cały wywóz	110.698662
Wysłano wewnątrz kraju	70.000000

W ogóle wyszło z Bordeaux wina przeszło 180/m. litr., czyli 1.800000 hektolitrów.

STAN OPERACIJ BANKU POLSKIEGO.

	w d. 26 grud. 1868 r.	w ciągu tygodnia przyb. (+)	w ciągu tygodnia ubyło (—)	w d. 2 stycznia 1869 r.
	r	u	b l	i
1. Sknp. Portfel wexli kraj. w Warsz.	2.742.973, 09	+187762, $32\frac{1}{2}$	—240881, $04\frac{1}{2}$	2.689.854, 37
1. Sknp. Portfel wexli kraj. w Łodzi	387.844, 88	+ 79021, 18	— 57944, 35	408.921, 71
1. Sknp. Portfel wexli kraj. w Włocł.	430.677, $30\frac{1}{2}$	+ 79997, 89	— 44571, 97	466.103, $22\frac{1}{2}$
1. Sknp. Portfel „ zagranicznych	196.358,,92	+ 2833, 92	—103920, 54	95.272, 30
2. Zaliczenia na papiery publiczne	541.361, .	+ 26800, .	— 25183, .	542.978, .
3. Pożyczki na zastaw towarów a) wełny.	204.352, 60	+ 520, 13	— 6330 13	198.542, 60
3. Pożyczki na zastaw towarów b) in. tow.	216.704, 96	+ 1375, 75	— 2245, 75	215.834, 96
3. Pożyczki na zastaw kosztowności	843 962, 97	+ 6834, 51	— 5524, 50	845 276, 98
4. Otwarte kredyta	5.120.435, 39	+719176, $73\frac{1}{2}$	— 356679, $73\frac{1}{2}$	5.482.932, 39
5. Kasa Monety srebrne	2.599.554, $29\frac{1}{4}$	.	— 4033, $99\frac{1}{4}$	2.595.521, 30
5. Kasa „ złote	43.876, $87\frac{1}{2}$	+ 93, 31	.	43.970, $78\frac{1}{2}$
5. Kasa Bilety Banku Polskiego	746.350, .	.	—259050, .	487.300, .
5. Kasa „ Kred. Cesarstwa	1.002.039, .	.	—628887, .	373.152, .
Łącznie (5)	4.391.820, $16\frac{3}{4}$	+ 93, 91	—891876, $08\frac{1}{4}$	3.499.944, $08\frac{1}{2}$

KURSA GIEŁDY.

w tygodniu 28 grudnia 1868—2 stycznia 1869 r.

	Stopa %	RÓWNIA (*pari*)	CENA RZECZYWISTA W TYGODNIU: Poniedz. 28 grud.	Wtorek 29	Środa 30	Czwar. 31	Piątek 1 stycz. święto	Sobota 2	Stosunek do równi na 100
			R	u	b	l	e		
1. Papiery publiczne.									
a) Rządowe.									
Polskie. Obligi Skarbowe (r. 100. 150 500).	4	100	.	.	.	*77,50	.	.	*$77\frac{1}{2}$
Polskie. Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	.	.	.	101,50	.	.	$135\frac{1}{3}$
Polskie. Cert. ban. na obl. cz. *A* (z.300) z k.	5	45	.	.	.	50,75	.	.	$112\frac{3}{4}$
Polskie. „ „ „ *B* (z. 200)	0	30	.	.	.	26,50	.	.	$88\frac{1}{3}$
Polskie. „ „ „ *B* (z. 200)	5	30	.	.	.	32,50	.	.	$109\frac{1}{3}$
Polskie. Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.	.	*58	.	.	*58
Polskie. Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	66,86	66,50	66,42	66,16	.	66,50	$66\frac{1}{2}$
kupon	.	.	.	.	.	.	.	$0,35\frac{5}{9}$	.
Ruskie. 5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.	.	80,50	.	.	$80\frac{1}{2}$
Ruskie. Pożyczka premjowa z 1864 r.	5	100	137	.	137	136,50	.	137	137
Ruskie. „ „ z 1866 r.	5	.	132,25	.	.	.	.	.	$134\frac{1}{4}$
Ruskie. Metaliki (300) lutowe	4	100	101	101	101	101	.	101	101
Ruskie. Metaliki (300) sierpniowe	4	100	100,75	100,75	100,75	100,75	.	100,75	$100\frac{3}{4}$
Ruskie. Bilety banku Pańs. (100 i wyżéj)	5	100	.	.	.	*87	.	.	*87
b) Towarzystw i Spółek.									
Polskie. Listy Zast. (30, 75. 150. 750. 3000	4	100	83,92	83,92	.	.	.	.	$83\frac{9}{10}$
Polskie. „ „ „ ser. 2	4	100	77,94	78,09	77,92	77,56	.	77,40	$77\frac{2}{5}$
kupon	.	.	.	.	.	.	.	$0,11\frac{1}{9}$	.
Polskie. Obligi Tow. Kred. Ziemskiego	$5,^{475}$	100	99	99	99	99	.	99	99
Polskie. Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	66,50	.	65,50	65,50	.	65,50	$109\frac{1}{6}$
Polskie. „ „ W-B. (100. 150)	4	100	62,50	.	63	62,50	.	62,50	$62\frac{1}{3}$
Polskie. „ „ Teresp. (100)	5	100	.	.	.	94	.	.	94
Polskie. Obligacje „ „	5	100	.	.	.	.	.	.	.
Polskie. Akcje „ Łodzk. (100)	5	100	.	.	.	.	.	.	.
Rus. Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	.	.	.	.	.	.	$94\frac{4}{5}$
Rus. Obligacje „ „	$1\frac{1}{2}$	100	.	.	.	118,50	.	.	.
2. Wexle.									
Berlin (Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	108,30	108	108	107,85	.	107,85	$116\frac{1}{7}$
Gdańsk (100) „	.	92,857	108,15	.	.	107,70	.	$107,77\frac{1}{2}$	$116\frac{1}{15}$
Hamburg (M. B. 300) „	.	140,855	.	.	.	*163,20	.	.	*$115\frac{6}{7}$
Londyn (Ł. 1) 3 „	.	6,304	7,37	.	.	7,35	.	.	$116\frac{3}{5}$
Paryż (Fran. 300) 2 „	.	75,214	.	.	.	.	.	*87,90	*$116\frac{6}{7}$
Wiedeń (Gul. 150) „	.	92,857	.	.	.	.	.	*91,80	*$98\frac{6}{7}$
Petersburg (Rub. 100) 1 „	.	100	.	.	.	.	.	99	99
3. Monety.									
Półimperjał	.	5,15	.	.	.	6,02	.	.	$116\frac{9}{10}$
Napoleondor	.	5	.	.	.	.	.	.	.
Dukat holenderski	.	3	.	.	.	3,42	.	.	114
Rubel srebrny	.	1	.	.	.	.	.	.	.
Talar pruski	.	0,92.857	.	.	.	.	.	.	.
Gulden austrjacki (papierowy)	.	0,62.906	.	.	.	.	.	.	.

STOPA SKUPU:	Warszawa.	Londyn.	Paryż.	Wiedeń.	Berlin.	Frankfurt.	Amsterd.	Hamburg.
bankowa:	6%	3	$2\frac{1}{2}$	5	4	$3\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$	—
giełdowa:	—	2 ($2\frac{3}{4}$)	$1\frac{3}{4}$ ($2\frac{1}{4}$)	5	$2\frac{3}{4}$	3	$2\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$

Wiadomości bieżące.

— **Nadzwyczajne zebranie ogólne akcjonarjuszów drogi żelaznéj W.-Terespolskiéj** zwołane na d. 20 stycz. (1 lutego) r. b. 1869 (odezwa Prezesa Rady Zarządzającéj zamieszczona w Dz. W. N. 275 i G. H. 285) ma na celu pewne udokładnienia w Ustawie Towarzystwa. Żądający uczestniczyć w zebraniu, winni do $^{5}/_{17}$ stycznia złożyć nie mniéj 20 akcij w kasie Towarzystwa lub w Banku Polskim w Warszawie, albo w Banku prywatnym petersburskim.

— **Firma „Lilpop, Rau i Spółka"** od 1 stycznia 1869 r. reprezentuje zakłady fabryczne, dotąd pod firmą „Lilpop i Rau" znane; spólnicy imienni są: Joanna Lilpop, Wilhelm Rau i Leon Löwenstein: dwaj ostatni podpisują firmę.

— **Projekt drogi żelaznéj z Rostowa** nad Donem do Anapy, na brzegu kaukazkim, rostrząsany jest w Tiflisie.

— **Droga żelazna Moskiewsko-Smoleńska.** Z przypuszczonych do spółubiegania się 6-u konkurentów do budowy téj linji, spółka Sulzbach i Schepler, podała najdogodniejsze warunki,— po 53 290 rubli na werstę, czyli (na 397 werst) w ogóle na sumę 21.156130 rubli.

W drukarni Gazety Polskiéj.— Za pozwoleniem Cenzury Rządowéj.—Redaktor, Antoni Nagórny.